

Kniha Daniel – stoosemdesiata siedma

Zjavenie Leva: Od Pania až po záverečné zapečatenie

Jeff Pippenger

2024-04-17

Keď Ježiš odpečatuje prorockú pravdu, je predstavený ako Lev z pokolenia Júdu, a v Cézarei Filipovej začal Lev z pokolenia Júdu odpečatovať, „že musí ísť do Jeruzalema a mnoho vytrpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, byť zabitý a tretieho dňa vstať z mŕtvych“. Tieto pravdy sú v súlade s posolstvom, ktoré odpečatil na začiatku času pečatenia sto štyridsaťštyritisíc, a potom znovu na konci toho istého obdobia. Tieto pravdy sú v súlade s posolstvom predstaveným vo veršoch trinásť až pätnásť jedenástej kapitoly knihy Daniel.

Keď On odpečatí túto pravdu pre stoštyridsaťštyritisíc, urobí tak prostredníctvom metodiky riadok na riadok, lebo práve tam sa nachádzajú „kľúče“ ku kráľovstvu Božiemu. Tieto pravdy musia byť zjedené, lebo sú kľúčmi ku kráľovstvu Božiemu, a kráľovstvo Božie má byť vnútri Jeho ľudu.

A keď sa ho farizeji pýtali, kedy príde Božie kráľovstvo, odpovedal im a riekol: Božie kráľovstvo neprichádza tak, aby sa dalo pozorovať; ani nepovedia: Hľa, tu je! alebo: Hľa, tam je! Lebo hľa, Božie kráľovstvo je vo vás. Lukáš 17,20.21.

Aj diabli veria, a predsa sa trasú, lebo nestačí jednoducho veriť „pravde“. Musí sa stať súčasťou teba tak, ako je ňou telesný pokrm, ktorý sa je. V dejinách veršov trinásť až pätnásť Lev z kmeňa Júdu odpečatuje pravdy spojené s čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom a tieto pravdy vtlačajú pečať na čelá múdrych panien ešte pred prichádzajúcou krízou. Lev z kmeňa Júdu veľmi dobre poznal svedectvo šestnásť kapitoly Matúša a Jeho návšteva Cézarey Filipovej bola v súlade s Danielovým svedectvom o Panii; a vedel, že tieň kríža, pod ktorým On a Jeho učeník stáli v Cézarei Filipovej, predstavoval tieň prichádzajúceho nedeľného zákona v dejinách Jeho ľudu posledných dní.

Od toho času začal Ježiš svojim učeníkom ukazovať, že musí ísť do Jeruzalema a mnoho trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, a byť zabitý, a na tretí deň vstať z mŕtvych. Vtedy si ho Peter vzal bokom a začal ho karhať, hovoriac: To nech je ďaleko od teba, Pane; to sa ti nikdy nestane. Ale on sa obrátil a povedal Petrovi: Chod' za mnou, satan; si mi na pohoršenie, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské. Vtedy Ježiš povedal svojim učeníkom: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by chcel zachrániť svoj život, stratí ho; ale kto by stratil svoj život pre mňa, nájde ho. Ved' čo osoží človeku, keby získal celý svet, ale svojej duši by uškodil? Alebo čo dá človek ako náhradu za svoju dušu? Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi, a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov. Veru vám hovorím, že sú niektorí z tých, čo tu stoja, ktorí neokúsia smrti, kým neuvidia Syna človeka prichádzajúceho vo svojom kráľovstve. Matúš 16:21–28.

Prvou, a teda na základe zásady prvého zmienenia najdôležitejšou vecou, ktorú Ježiš povedal svojim učeníkom o utrpeniach kríža, je to, že ak sa rozhodnú nasledovať Ho, budú musieť vziať na seba svoj vlastný kríž. Sestra Whiteová jasne uvádza, že kríž je zároveň aj jarmom. Jarmo a kríž sú symbolmi osobnej vôle človeka a všetko závisí od správneho uplatnenia vôle. Moc, ktorá podopiera Boží chrám, je Baránok, ktorý bol zabitý a visel na „stĺpe“. Zabitý Baránok predstavuje ukrižovanie nižšej telesnej prirodzenosti a „stĺpom“, na ktorý je zavesené mŕtve telo, je vôľa. Kristus dal svoj príklad, ako zvíťaziť, tým, že svoju vôľu vždy zachovával v podriadenosti vôli svojho Otca, a za vykonanie tohto diela si sadol na trón so svojím Otcom. Symbolom víťazstva je zabitý Baránok visiaci na stĺpe. Všetky tieto pravdy sú priamo spojené s tými, ktorí sú predstavení ako Peter.

Filadelfii, znázornenej stanom v Exetri, je povedané:

Toho, kto víťazí, urobím stĺpom v chráme svojho Boha, a von už nevyjde; a napíšem na neho meno svojho Boha i meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha; a napíšem na neho svoje nové meno. Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám. Zjavenie 3:12, 13.

Ten, kto zvíťazí tak, ako zvíťazil Kristus, dostane nové meno, tak ako ho dostal Šimon Barjona, a stane sa stĺpom v Božom chráme, tak ako je Kristus Baránkom, ktorý bol zabitý a visel na stĺpe v Božom chráme. Keď zvíťazia tak, ako zvíťazil Kristus, budú aj sedieť na tróne v nebeských sférach, ako aj Kristus.

Laodicei, znázornenej stanovým zhromaždením vo Watertowne, je povedané:

Hľa, stojím pri dverách a klopem; ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou. Tomu, kto zvíťazí, dám, aby sedel so mnou na mojom tróne, ako som aj ja zvíťazil a posadil som sa so svojím Otcom na jeho tróne. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám. Zjavenie 3:20–22.

Prvou pravdou, ktorú Ježiš povedal učeníkom, keď im začal zjavovať utrpenia kríža, bola pravda, že ľudia musia zvíťaziť presne tak, ako On dal príklad víťazenia. Ľudia musia ukrižovať telo s náklonnosťami a žiadosťami. Keď sa tak stane, budú posadení na nebeských miestach.

Aj keď sme boli mŕtvi v hriechoch, oživil nás spolu s Kristom — milosťou ste spasení — a spolu s ním nás vzkriesil a spolu posadil v nebesiach v Kristovi Ježišovi. Efezanom 2:5, 6.

Po predstavení pravdy o ukrižovaní z hľadiska osobnej zodpovednosti Lev z kmeňa Júdu pridal ďalšiu pravdu, ktorá sa týka posledných dní.

Ved' čo osoží človeku, keby aj získal celý svet, a svojej duši by uškodil? Alebo čo dá človek ako náhradu za svoju dušu? Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi, a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov. Veru vám hovorím, sú niektorí z tých, čo tu stoja, ktorí neokúsia smrti, kým neuvidia Syna človeka prichádzať vo svojom kráľovstve. Matúš 16:26–28.

Keď bude posolstvo Polnočného volania odpečatené Levom z kmeňa Júdovho v záverečnom období pečatenia sto štyridsaťštyri tisíc, budú niektorí, ktorí nezomrú. Potom osobitne oslovil sto štyridsaťštyri tisíc, svoj ľud posledných dní, ktorý neokusí smrti. Preto šesť dní po svojej návšteve Cézarey Filipovej Lev z kmeňa Júdovho odpečatil pravdu, ktorá mala posilniť jeho učeníkov pre prichádzajúcu krízu kríža, no ešte dôležitejšie hovorila o čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

A po šiestich dňoch vzal Ježiš Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyviedol ich osobitne na vysoký vrch. A premenil sa pred nimi; jeho tvár sa zaskvela ako slnko a jeho rúcho zbelelo ako svetlo. A hľa, ukázali sa im Mojžiš a Eliáš a zhovárali sa s ním. Vtedy Peter oslovil Ježiša a povedal: Pane, dobre je nám tu; ak chceš, urobíme tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi. Kým ešte hovoril, hľa, oslnivý oblak ich zatienil; a hľa, z oblaku zaznel hlas, ktorý povedal: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo; jeho počúvajte. Keď to učeníci počuli, padli na tvár a veľmi sa preľakli. Ježiš však pristúpil, dotkol sa ich a povedal: Vstaňte a nebojte sa. A keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, iba samého Ježiša. A keď zostupovali z vrchu, Ježiš im prikázal: Nikomu nehovorte o tomto videní, dokiaľ Syn človeka nevstane z mŕtvych. Jeho učeníci sa ho opýtali: Prečo teda zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš? Ježiš im odpovedal: Eliáš síce najprv príde a napraví všetko. Ale hovorím vám, že Eliáš už prišiel, ale nepoznali ho a urobili mu všetko, čo chceli. Tak aj Syn človeka bude od nich trpieť. Vtedy učeníci porozumeli, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi. Matúš 17:1–13.

V danom úseku Lev z kmeňa Júdu odpečat'uje pravdy, ktoré pečatia stodvadsaťštyritisíc tesne pred uzavretím času skúšky, lebo „čas je blízko“. Najprv stotožnil utrpenie kríža a predstavil túto skúsenosť ako určujúci rozdiel medzi jednou skupinou, ktorá by odmietla uplatniť svoju vôľu pri ukrižovaní tela, a skupinou, ktorá by nasledovala Kristov príklad. Potom im predostrel, že predstavujú poslednú generáciu dejín zeme, keď budú ľudia, ktorí budú žiť od času odpečatenia, ku ktorému došlo 11. septembra 2001, až do Jeho návratu.

Potom predstavil videnie svojej oslávenej bytosti a s Ním boli Mojžiš a Eliáš. Zapečat'ujúce posolstvo, ktoré je odpečatené, je Zjavenie Ježiša Krista, ktoré je spojené s Mojžišom a Eliášom, a toto posolstvo sa začalo odpečat'ovať v júli 2023, keď boli dvaja svedkovia zo Zjavenia, jedenástej kapitoly, ktorí sú Mojžiš a Eliáš, ustanovení, riadok na riadok, ako symboly, ktoré predstavovali zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc. Keď traja učeníci videli videnie a počuli Boží hlas, „padli na svoju tvár a veľmi sa báli. A Ježiš prišiel, dotkol sa ich a povedal: Vstaňte a nebojte sa.“

Videnie, ktoré videli traja učeníci, predstavuje videnie Kristovej slávy v posledných dňoch, a preto je to to isté videnie, ktoré Daniel videl v desiatej kapitole.

A ja, Daniel, som jediný videl toto videnie; muži, ktorí boli so mnou, videnie nevideli, ale padla na nich veľká triaška, takže utiekli a skryli sa. A tak som zostal sám a videl som toto veľké videnie, no nezostala vo mne nijaká sila; lebo moja sviežosť sa vo mne obrátila na porušenosť a nezachoval som si nijakú silu. Predsa som počul hlas jeho slov; a keď som počul hlas jeho slov, upadol som do hlbokého spánku na svojej tvári, tvárou k zemi. A hľa, ruka sa ma dotkla a postavila ma na kolená a na dlane mojich rúk. A povedal mi: Daniel, muž veľmi milovaný, porozumej slovám, ktoré ti hovorím, a postav sa vzpriamene, lebo teraz som poslaný

k tebe. A keď ku mne prehovoril toto slovo, postavil som sa trasúc sa. Vtedy mi povedal: Neboj sa, Daniel, lebo od prvého dňa, keď si si zaumienil porozumieť a pokoriť sa pred svojim Bohom, tvoje slová boli vypočuté, a ja som prišiel pre tvoje slová. Daniel 10:7–12.

Videnie premenenia na vrchu v sedemnástej kapitole Matúša je zrkadlovým videním desiatej kapitoly Daniela, ktoré sa odohráva, keď sú vzkriesené mŕtve suché kosti Ezechiela. Videnie a s ním spojené posolstvo zjavuje dve triedy uctievačov, jednu v exeterskom stane a druhú vo watertownskom stane, ktorý je Jeremiášovým zhromaždením posmievačov a Jánovou synagógou satanovou. Ako pri účinkoch videnia v Danielovom svedectve, tak aj tu „keď to učenici počuli, padli na tvár a veľmi sa báli. A Ježiš pristúpil, dotkol sa ich a povedal: Vstaňte a nebojte sa.“ Videnie bolo v oboch prípadoch sluchové i zrakové a v oboch prípadoch vyvolalo strach. Na posilnenie bolo v oboch svedectvách potrebné „dotknutie“.

Videnie premenenia bolo okrem iného dôkazom, že Božie slovo nikdy nezlyhá, lebo v šestnástej kapitole Matúša, v poslednom verši, Ježiš povedal: „Sú niektorí z tých, čo tu stoja, ktorí neokúsia smrti, kým neuvidia Syna človeka prichádzajúceho vo svojom kráľovstve.“ Premenenie bolo obrazom príchodu „Syna človeka“ v Jeho kráľovstve.

„Mojžiš na vrchu premenenia bol svedkom Kristovho víťazstva nad hriechom a smrťou. Predstavoval tých, ktorí vyjdú z hrobu pri vzkriesení spravodlivých. Eliáš, ktorý bol vzatý do neba bez toho, aby okusil smrť, predstavoval tých, ktorí budú žiť na zemi pri Kristovom druhom príchode a ktorí budú ,premenení razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby;‘ keď ,toto porušiteľné si musí obliecť neporušiteľnosť‘ a ,toto smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť.‘ 1. Korinťanom 15:51–53. Ježiš bol odetý svetlom neba, tak ako sa zjaví, keď príde ,druhý raz, bez hriechu, na spasenie.‘ Lebo príde ,v sláve svojho Otca so svätými anjelmi.‘ Hebrejom 9:28; Marek 8:38. Spasiteľovo zaslúbenie dané učeníkom sa teraz naplnilo. Na vrchu bolo budúce kráľovstvo slávy predstavené v zmenšenej podobe — Kristus Kráľ, Mojžiš ako predstaviteľ vzkriesených svätých a Eliáš predstaviteľ tých, ktorí boli vzatí do neba.“ Túžba vekov, 421.

Pravda o zapečatení zahŕňa aj určenie, že stoštyridsaťštyritisíc sú tí, ktorí sú predstavení v siedmej kapitole Zjavenia, ktorí nezomierajú a ktorých predstavuje Eliáš, a že veľký zástup v siedmej kapitole Zjavenia sú tí, ktorých predstavuje Mojžiš, ktorí zomierajú. Jedna skupina je povolaná pri prvom hlase osemnástej kapitoly Zjavenia a druhá skupina je povolaná pri druhom hlase osemnástej kapitoly Zjavenia.

Po dotyku dal Ježiš učeníkom ďalšie pokyny, keď povedal: „Nikomú nehovorte o videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych.“ Videnie premenenia, ktoré je videním zrkadla, i Izaiášovo videnie v šiestej kapitole, i Pavlovo videnie, keď bol v treťom nebi, i Ezechiellovo videnie kolies uprostred kolies bolo zapečatené Levom z kmeňa Júdovho až po Kristovom vzkriesení.

Vzkriesenie Krista predstavuje vzkriesenie dvoch svedkov, ktorí boli s Kristom v tom istom videní, a tí mali byť vzkriesení v júli 2023. V tom bode by bolo posolstvo zapečatenia odpečatené dvom svedkom zo Zjavenia jedenástej kapitoly a dvom skupinám verných a bolo by zasadené do kontextu zrkadlového videnia Kristovej slávy na konci sveta.

Posolstvo o zapečatení bude takisto zasadené do kontextu prvých troch veršov prvej kapitoly Zjavenia, kde je v postupnom procese, akým je posolstvo o zapečatení predkladané tým, ktorí sú kandidátmi na to, aby patrili medzi stoštyridsaťštyritisíc, predstavený reťazec komunikácie, ktorý predstavuje spojenie božstva s ľudstvom.

Postupný proces viedol od Otca k Synovi, od anjela Gabriela k Jánovi a od Jána k cirkvám. Od božského Otca k božskému a ľudskému Synovi, k nepadlému stvoreniu (Gabrielovi), k padlému stvoreniu (Jánovi) a k cirkvám, ktoré sú v Ázii (svete). Týchto päť krokov je výslovne určených už pri úplne prvej zmienke o Zjavení Ježiša Krista, a popierať ktorýkoľvek z týchto krokov znamená popierať ich všetky.

V súlade s tým zjavením sa potom učeníci opýtali Ježiša: „Prečo teda zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš?“ A Ježiš im odpovedal a riekol: „Eliáš veru najprv príde a napraví všetko. Ale hovorím vám, že Eliáš už prišiel, a nepoznali ho, ale urobili mu všetko, čo chceli. Podobne bude aj Syn človeka od nich trpieť.“ Vtedy učeníci porozumeli, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi.

Prorocká úloha Jána Krstiteľa a Jána Zjaviteľa je prvkom spečateného posolstva a tí vo watertownskom stane, ktorí sa rozhodli nevšímať si posolstvo Samuela Snowa, predstavujú tých, ktorí nie sú ochotní uznať, že Pán si vyberá mužov, ktorých sa rozhodne vybrať. Hlas, ktorý bol vybraný v roku 1989, ktorý prvýkrát uverejnil svoje posolstvo dvestodvadsať rokov po roku 1776, v roku 1996, ktorý bol strážcom, jenž určil, že tretie beda prišlo 11. septembra 2001, ktorý predložil hriešne posolstvo 18. júla 2020, je súčasťou spečateného posolstva a jeho úloha je znázornená Jánom Krstiteľom.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v tejto štúdii.

„Videla som zástup, ktorý stál dobre chránený a pevný a nedával nijakú podporu tým, ktorí by chceli rozkolísať ustálenú vieru tela. Boh na nich hľadel so schválením. Boli mi ukázané tri kroky — posolstvá prvého, druhého a tretieho anjela. Môj sprievodný anjel povedal: ‚Beda tomu, kto by pohol čo len jedným kvádom alebo pohol jediným kolíkom týchto posolstiev. Pravé porozumenie týmto posolstvám je životne dôležité. Osud duší závisí od spôsobu, akým sú prijaté.‘ Znova som bola vedená cez tieto posolstvá a videla som, ako draho si Boží ľud vykúpil svoju skúsenosť. Bola získaná skrze mnohé utrpenie a ťažký zápas. Boh ich viedol krok za krokom, až ich postavil na pevnú, nepohnutelnú plošinu. Videla som jednotlivcov, ako pristupovali k plošine a skúmali jej základ. Niektorí na ňu s radosťou okamžite vystúpili. Iní začali nachádzať chyby na základe. Želali si, aby sa urobili zlepšenia, a potom by bola plošina dokonalejšia a ľud omnoho šťastnejší. Niektorí z plošiny zostúpili, aby ju preskúmali, a vyhlásili, že je zle položená. No videla som, že takmer všetci stáli na plošine pevne a napomínali tých, ktorí z nej zostúpili, aby prestali so svojimi sťažnosťami; lebo Boh bol Majstrom staviteľom a oni bojovali proti Nemu. Rozprávali o podivuhodnom Božom diele, ktoré ich priviedlo na pevnú plošinu, a jednomyseľne pozdvihli oči k nebu a hlasným hlasom oslavovali Boha. To zapôsobilo na niektorých z tých, ktorí sa sťažovali a opustili plošinu, a oni s pokorným výrazom znovu na ňu vystúpili.“

„Bola som upriamená späť na zvestovanie prvého príchodu Krista. Ján bol poslaný v duchu a moci Eliáša, aby pripravil Ježišovu cestu. Tí, ktorí zavrhlí Jánovo svedectvo, nemali úžitok z Ježišovho učenia. Ich odpor proti posolstvu, ktoré predpovedalo Jeho príchod, ich postavil tam, kde nemohli ochotne prijať ani tie najsilnejšie dôkazy, že On je Mesiáš. Satan viedol tých, ktorí zavrhlí Jánovo posolstvo, aby zašli ešte ďalej, zavrhlí Krista a ukrižovali Ho. Tým sa postavili tam, kde nemohli prijať požehnanie v deň Letníc, ktoré by ich bolo naučilo ceste do nebeskej svätyne. Roztrhnutie chrámovej opony ukázalo, že židovské obete a obrady už viac nebudú prijaté. Veľká Obet bola prinesená a bola prijatá a Duch Svätý, ktorý zostúpil v deň Letníc, obrátil mysle učeníkov od pozemskej svätyne k nebeskej, kam Ježiš vošiel svojou vlastnou krvou, aby na svojich učeníkov vyliat dobrodenia svojho zmierenia. Ale Židia zostali v úplnej tme. Stratili všetko svetlo, ktoré mohli mať o pláne spasenia, a naďalej dôverovali svojim neužitočným obetiam a darom. Nebeská svätyňa zaujala miesto pozemskej, oni však o tejto zmene nemali nijaké poznanie. Preto nemohli mať úžitok z Kristovej príhovornej služby vo svätom mieste.“

„Mnohí s hrôzou hľadajú na počínanie Židov pri odmietnutí a ukrižovaní Krista; a keď čítajú dejiny o Jeho potupnom zneužívaní, myslia si, že Ho milujú a že by Ho neboli zapreli ako Peter ani ukrižovali ako Židia. Ale Boh, ktorý skúma srdcia všetkých, podrobil skúške tú lásku k Ježišovi, o ktorej vyznávali, že ju cítia. Celé nebo sledovalo s najhlbším záujmom prijatie posolstva prvého anjela. No mnohí, ktorí vyznávali, že milujú Ježiša a ktorí ronili slzy pri čítaní príbehu kríža, vysmievali sa dobrej zvesti o Jeho príchode. Namiesto toho, aby posolstvo prijali s radosťou, vyhlásili ho za blud. Nenávideli tých, ktorí milovali Jeho zjavenie, a vylúčili ich z cirkví. Tí, ktorí odmietli prvé posolstvo, nemohli mať úžitok z druhého; a neboli obdarovaní úžitkom ani z polnočného volania, ktoré ich malo pripraviť, aby vierou vošli s Ježišom do najsvätejšieho miesta nebeskej svätyne. A tým, že odmietli obe predošlé posolstvá, tak zatemnili svoje porozumenie, že v posolstve tretieho anjela, ktoré ukazuje cestu do najsvätejšieho miesta, nemôžu vidieť nijaké svetlo. Videla som, že tak ako Židia ukrižovali Ježiša, tak menovité cirkvi ukrižovali tieto posolstvá, a preto nemajú nijaké poznanie cesty do najsvätejšieho miesta a nemôže im prospieť Ježišova prímluva tam. Podobne ako Židia, ktorí prinášali svoje neužitočné obete, aj oni predkladajú svoje neužitočné modlitby oddeleniu, ktoré Ježiš opustil; a satan, tešiak sa z tohto zvodu, prijíma náboženský zjav a obracia mysle týchto vyznávajúcich kresťanov k sebe, pôsobiac svojou mocou, svojimi znameniami a lživými zázrakmi, aby ich pevne pripútal do svojej osídla. Niektorých zvádza jedným spôsobom a iných iným. Má pripravené rozličné bludy, aby pôsobili na rozličné mysle. Niektorí hľadajú s hrôzou na jeden zvod, zatiaľ čo iní ochotne prijímajú. Satan zvádza niektorých špiritizmom. Prichádza aj ako anjel svetla a šíri svoj vplyv po krajine prostredníctvom falošných prebudení. Cirkvi jasajú a domnievajú sa, že Boh pre ne podivuhodne pôsobí, hoci je to dielo iného ducha. Toto vzrušenie pomíňa a zanechá svet i cirkev v horšom stave než predtým.“

„Videla som, že Boh má úprimné deti medzi menovitými adventistami a v padlých cirkvách; a skôr než budú vyliate rany, budú kazatelia i ľud vyvolaní z týchto cirkví a s radosťou prijímú pravdu. Satan to vie; a skôr než zaznie mocné volanie tretieho anjela, vyvoláva v týchto náboženských spoločenstvách vzrušenie, aby si tí, ktorí odmietli pravdu, mohli myslieť, že Boh je s nimi. Dúfa, že oklame úprimných a privedie ich k domnienke, že Boh ešte stále pôsobí v prospech cirkví. Ale svetlo bude svietiť a všetci, ktorí sú úprimní, opustia padlé cirkvi

a zaujmú svoje miesto pri ostatku.“ Early Writings, 258–261.